

Gasztro- és kastélytúra

Kulturális turizmus, 2018

A vizsgaidőszak izgalmait hátrahagyva, egy napsütéses kora reggelen az első- és a harmadéves Kulturális turizmus szakos hallgatók, Rüszt-Fogarasi Enikő tanárnővel közösen bepakolták csomagjaikat az egyetem kisbuszába és vidáman, csillogó szemekkel vágtak neki kalandjuknak.

A két órás utazás az útviszonyok miatt néhol kissé döcögős volt, de ez nem szegte jókedvünket. A gyönyörű kilátás, a jó társaság mindenért kárpótolt, így hát ugyanazzal a lelkesedéssel érkeztünk meg Marosfelfaluba, ahol a tanárnő édesanyja már várt bennünket. Miután körbevezettek minket a házban és mindenki elfoglalta az alvóhelyét, kis pihenés után máris indultunk tovább Marosvécsre. Az első megállónk itt a református templom volt, ahol Benkő Mihálynak, a falu lelkészének köszönhetően egy meglehetősen izgalmas és érdekfeszítő beszámolót hallhattunk a templomról és annak építéstörténetéről. Mint kiderült a templom az 1700-as évek elején épült II. Kemény Simonnének köszönhetően. A templom belsejében található rokokó díszes faragott padok, a gyönyörűen megmunkált szószék, az intarziás ajtó, a Johannes Hahn által készített orgona azt hiszem mindenkit lenyűgözött, ugyanakkor a különböző kőből kifaragott címereknek köszönhetően még a heraldika órán gyűjtött tudásunkat is hasznosíthattuk. A templomkertben eltöltött kis idő után a következő megállónk a templom szomszédságában található Kemény-kastély volt. Már a kastély körbejárása előtt mindenkinek lehetősége nyílt felmászni a kastély tornyába, amelynek kilátójáról lélegzetelállító látványban részesülhettünk, hiszen innen az egész Havasokat megcsodálhattuk. Miután mindenki kigyönyörködte magát a látványban és elegendő mennyiségű fotót meg szelfit készített magáról és a tájról, következhetett a kastély bebarangolása. A kastélyban maga Kemény János unokája Nagy Kemény Géza tartott nekünk tárlatvezetést, különféle érdekes történetekkel, anekdotákkal szórakoztatva bennünket. A kastély minden zugát bejártuk, többek között azt a termet is, ahol a marosvécsi helikoni találkozókat tartották. A falakon megjelenő portrékról megtudhattuk, hogy kik voltak pontosan jelen ezeken a találkozókon, valamint milyen munkákat jelenthettek meg a Helikonnak köszönhetően. A rengeteg érdekfeszítő történet, a sok fotó után megebédeltünk, majd ezt követően kimentünk a kastélykertbe Wass Albert sírja mellé. Itt a zöldben letelepedve, kellemes környezetben mutattuk be az előre elkészített beszámolóinkat: mindenki elmondta a legfontosabb tudnivalókat az általa kiválasztott Helikonos szerzőről, röviden bemutatta annak egyik regényét, majd azt a menüsört, amit a regény alapján összeállított. Ezt követően a kisbusz visszavitt minket Marosfelfaluba, ahol neki is láttunk a vacsora elkészítéséhez, na meg a nap egyik csúcspontjának számító kenyérsütéshez. Az előkészületi munkálatok nagyon jó hangulatban teltek, mindenki kivette részét a munkából. A kenyérdagasztástól kezdve, a pityókatokány elkészítéséig mindenki nagyon lelkesen sürgött-forgott a sok tennivaló körül, amelynek aztán estére meg is lett a „gyümölcse”. A kenyerek nagyon jól sikerültek, amelyet mi sem bizonyított jobban, hogy egy leültünkben, a vacsora mellé két kenyeret el is pusztítottunk, amelyet aztán még friss, omlós almáslepénnyel nyomtattunk el. Mivel nagyon kellemes nyári este volt ezért zavartalanul beszélgettünk a diófa alatt, majd ezt követően mindenki aludni tért, hogy kipihenje a nap fáradalmait. Másnap kora reggel keltünk. Az asztalon ott várt minket már a frissen gőzölgő kávé, mindenféle finomság, és természetesen a ropogós friss házikenyér, ami akkor is ugyanolyan ízletes volt mint azelőtt este. Miután mindenki megreggelizett és pakolt magának szendvicseket az útra, elbúcsúztunk

a tanárnő édesanyjától, megköszöntük, hogy befogadott minket, majd Kovács Zsolt tanár úr vezetésével belevágtunk a kastélytúrába. Az első megállónk Görgényszentimre volt, ahol a Rákóczi–Bornemissza kastélyt tekinthettük meg kívülről és belülről egyaránt. A tanár úrnak köszönhetően megtudtuk, hogy a kastélyt az 1600-as évek körül építtette I. Rákóczi György vadászkastélynak, majd az 1700-as évek körül Bornemissza János volt az, aki helyreállította és kibővítette a kastély épületét, többnyire barokk stílusban. A kastély hátsó részében egy hatalmas kert is található, amelyet nekünk is volt szerencsénk körbejárni. Kis buszozás után a következő megállónk a geryeszegi Teleki-kastély volt, amelyet szintén nem csak kívülről, hanem belülről is megcsodálhattunk. A főrizalit emeleti termében található rokokó kályha, a mennyezeti díszítés és a csillár mindenkit ámulatba ejtett, a kastély mögött levő egykor franciakertnek kialakított részről nem is beszélve, amelynek néhány eleme, szobra még ma is megtekinthető. A komlódi Wesselényi-kastély sajnos meglehetősen rossz állapotban van, így azt csak kívülről tudtuk megtekinteni. A kastély történetének megismerése közben mindenki kényelmesen letelepedett egy-egy fa árnyékában és elfogyasztotta a friss házikenyeréből készített szendvicset. A kastélytúránk utolsó megállója a válaszüti Bánffy-kastély volt. A kastély belülről lenyűgöző látványt nyújtott, hiszen néhány helyiségben még a mai napig fennmaradt néhány falfaragvány, berendezési tárgy, amely elsősorban Bánffy Ádám kezűgyességét és tehetségét dicsérik.

Mivel már lassan közeledett az este, a kastély körbejárása után elindultunk vissza Kolozsvárra. A nap végén örömmel nyugtáztuk, hogy egy rendkívül izgalmas és élménydús kirándulásban volt részünk, amelyet bármikor szívesen megismételnénk.

Buzás Erika